

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu : **E. L. – E.** so sídlom v S.L.S., zapísaný v Živnostenskom registri Obvodného úradu v S. L. č. reg. X., zastúpeného *Mgr. J.*, advokátom so sídlom v B., proti žalovanej : **Slovenská inšpekcia životného prostredia**, Ústredie – útvar inšpekcie ochrany ovzdušia, Karloveská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 23 950 003 09/3820-6254/Heg z 20. februára 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. januára 2010, č.k. 1S/20/2009-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. januára 2010, č.k. 1S/20/2009-40, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, ktorým ako odvolací orgán potvrdila rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice, odboru inšpekcie ochrany ovzdušia č.j. 23 954 043

08/9196-37992/Kve z 28.11.2008, ktorým bola žalobcovi **uložená pokuta podľa § 38 ods.2 písm. c/ zákona č. 478/2002 Z.z.** o ochrane ovzdušia a ktorým sa dopĺňa zákon č. 401/1998 Z.z. o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 478/2002“ alebo „zákon o ovzduší“) vo výške 20 000 Sk za to, že **porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 18 ods.1 zákona o ovzduší tým, že nebola dodržaná limitná hodnota obsahu celkovej síry v predávanom palíve na prevádzke čerpacej stanice LPG, S.L.P.**

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správne orgány v posudzovanej veci vydali rozhodnutia v súlade so zákonom a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom sú v nich uvedené konkrétne dôvody, z ktorých je zrejmé, že žalobca sa porušenia ust. § 18 ods.1 zákona o ovzduší dopustil. K správne záveru dospel prvostupňový správny orgán na základe preukázaných dôkazov vyplývajúcich z administratívneho spisu, hlavne z Protokolu č. 110/2008 o vykonaní kontroly dodržiavania povinností podnikateľa podľa § 31 a § 36 ods.2 zákona o ovzduší z 22.10.2008, ako aj zo Zápisnice o prerokovaní protokolu o kontrole č. 110/2008 z 22.10.2008 na základe poznatkov a skutočností zistených z konania a uložil žalobcovi za porušenie ustanovenia § 18 ods.1 zákona o ovzduší pokutu vo výške 20 000 Sk, ktorú žalovaný z napadnutom rozhodnutí zmenil na 663,87 €. Krajský súd nemal pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci, ako aj o vyvedení správnych záverov na základe dôkazov, ktoré vykonal prvostupňový správny orgán na úseku životného prostredia a s ktorými sa stotožnil aj žalovaný v preskúvanom rozhodnutí. Krajský súd uviedol, že závery žalovaného sú logické a dôvody jeho rozhodnutia považoval za dostatočne presvedčivé a pravdivé. Na **námietky žalobcu vo vzťahu k jeho postaveniu** na základe zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou F., súd neprihliadal, pretože ako správne argumentoval správny orgán v prvostupňovom rozhodnutí a v napadnutom rozhodnutí žalovaný, túto námietku nebolo možné akceptovať vzhľadom k tomu, že prevádzkovateľom čerpacej stanice v S. L. je žalobca a aj podľa bodu 22 zmluvy žalobca vykonával predaj kvapalného plynu vo svojom mene a na svoj účet. Zdôraznil, že na túto skutočnosť odkazuje aj ustanovenie článku 8.3 predmetnej zmluvy, v ktorej je uvedené, že predaj výrobkov z tovarového sortimentu F., týkajúcej sa kvapalného plynu, sa uskutočňuje v mene a na účet prevádzkovateľa, teda žalobcu a takýto záver vyplýva jednoznačne aj z výpisu zo živnostenského registra. Čo sa

týka *námietky žalobcu o spôsobe vykonania kontroly odberom vzoriek*, sa krajský súd stotožnil s odôvodnením prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného s poukazom na odber vzoriek, ktorý bol realizovaný v zmysle Slovenskej technickej normy, ktorá je prílohou vyhlášky č. 488/2006 Z.z. S poukazom na *námietku žalobcu ohľadom odôvodnenia prvostupňového správneho orgánu, že limitná hodnota obsahu síry je stanovená v prílohe č. 3 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 53/2004*, krajský súd poukázal na novelu citovanej vyhlášky, ktorá bola vydaná pod č. 488/2006 Z.z. dňa 28.7.2006 s účinnosťou od 1.9.2006. Uviedol, že vyhláška je novelou citovanej vyhlášky č. 53/2004 Z.z., na ktorú správne odkazuje žalovaný v napadnutom rozhodnutí a novelizovaná citovaná vyhláška č. 488/2006 Z.z. upravuje v ust. § 7 ods.8 odkaz na technickú normu v súvislosti *s požiadavkami na skvapalnený ropný plyn (LPG)*, ktorý slúži na pohon vozidiel s motorom označeným na jeho používanie a ktorý musí spĺňať požiadavky technickej normy STN EN 589. Na základe uvedených skutočností krajský súd považoval žalobcu za predajcu skvapalneného ropného plynu (LPG) a aj podľa jeho názoru žalobca svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle zákona o ovzduší a pokuta vo výške 663,87 € mu bola uložená v súlade so zákonom. Preto po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, vrátane prvostupňového rozhodnutia, v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že subjektívne práva žalobcu v tomto konaní neboli porušené, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 205 ods.2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p., pretože súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie iba zopakovaním argumentov správnych orgánov, pričom väčšinu argumentov a dôkazných prostriedkov žalobcu nevyhodnotil správne, resp. sa im vo svojom rozhodnutí nevenoval vôbec. Žalobca uviedol, že v žalobe prezentoval v zásade tri okruhy, pre ktoré nesúhlasil s úradným postupom a rozhodnutím správnych orgánov, a preto žiadal ich rozhodnutia zrušiť. Išlo o nasledovné:

1./ zlá aplikácia príslušných právnych noriem,

- 2./ nesprávny postup správnych orgánov pri výkone kontroly, najmä pri odbere vzorky
- 3./ nepochopenie a zlé vyhodnotenie právneho postavenia žalobcu.

Žalobca pri prvých dvoch dôvodoch poukázal na tie argumenty, ktoré uvádzal v žalobe a pri treťom dôvode, ktorý považoval za najpodstatnejší, okrem argumentov a dôkazov uvedených v žalobe, **uviedol, že nie je predajcom paliva – F. plynu.** Predajcom F. plynu je spoločnosť F. S. (pred zmenou obchodného mena F. P., S.) so sídlom N.) a z tohto dôvodu nebol a ani nemohol byť subjektom, ktorému mali správne orgány udeľovať pokutu. Tento zásadný nedostatok, prezentovaný už pred správnymi orgánmi zostal doteraz nepochopený, a preto i zle právne vyhodnotený. Žalobca za podstatnú vadu a nedostatok konania pred súdom považoval skutočnosť, že na jeho námietku vo vzťahu k jeho postaveniu na základe zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou F., súd neprihliadal.

Žalobca ďalej poukázal na nesprávne dôvody uvádzané súdom ako príčina, prečo sa tejto námietke nevenoval, a to nasledovne:

- a) Súd konštatoval, že žalobca v zmysle 2.2. zmluvy so spoločnosťou F. vykonával predaj kvapalného plynu vo svojom mene a na svoj účet – čo pokladal za absurdné a za zjavnú nepravdu, pretože zmluva naopak v bode 2.2. hovorí, že **LPG predáva žalobca v mene a na účet F.** Žalobca vo svojom mene a na svoj účet predáva iba súvisiaci tovarový sortiment, teda nie LPG, čo je zrejmé z nasledujúceho bodu 2.3 (ktorý je zle označený v zmluve ako 2.2), ako aj z bodu 8.3 zmluvy. Celá zmluva je postavená tak, že LPG predáva F. a súvisiaci sortiment žalobca, na čo si musí zaobstarat' aj živnostenské oprávnenie.
- b) Súd ďalej konštatoval, že takýto záver jednoznačne vyplýva aj z výpisu zo živnostenského registra žalobcu, čo je ďalšia nesprávnosť. V čase kontroly inšpekcie 22.9.2008 mal v živnostenskom registri predmet podnikania „Predaj skvapalnených plynov PB a plnenie plynu do tlakových nádob na čerpacích stanicích“ zapísaný do 1.4.2008, teda v čase kontroly už takýto predmet živnostenského podnikania nemal

a ani nemohol mať, pretože predaj skvapalneného uhl'ovodíka nie je živnosťou, ale podnikaním v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike.

- c) Súd sa žiadnym spôsobom nevenoval ani nevysporiadal s najpodstatnejším dôkazom, ktorý mu predložil ako listinné dôkazy v konaní, a to potvrdeniami (blokami) z registračnej pokladnice spoločnosti F., kde je jasne uvedené, že predajcom plynu je F. a nie žalobca. Keďže na daňovom doklade o kúpe predmetného LPG je jasne uvedená F. ako predajca, nemôže byť predajca žalobca. Žalobca zdôraznil, že iba v mene a na účet F. vydáva LPG kupujúcim a zároveň im vydáva takéto potvrdenia z registračnej pokladne, pričom žiadne iné daňové doklady k predanému LPG zákazníkom nevystavuje. Právne postavenie žalobcu nie je také, že na jednej strane nakúpi plyn od F. a následne ho predá spotrebiteľovi, ale LPG predáva priamo F.. Žalobca tiež uviedol, že z tohto predaja nemá priamy príjem, keďže daňové doklady sú vystavené na F..

Vzhľadom na uvedené argumenty navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 222 O.s.p. zmenil tak, že vyhovie žalobnému návrhu a horeoznačené napadnuté rozhodnutie žalovanej, vrátane prvostupňového rozhodnutia Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Košice, odboru inšpekcie ochrany ovzdušia č.j. 23954 043 08/9196-37992/Kve z 28.11.2008, zruší. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré v rámci odvolania nešpecifikoval.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Zdôraznila, že argumentácia žalobcu o tom, že na palivo LPG sa nevzťahuje stanovená hodnota obsahu síry nie je s poukazom na vec sa vzťahujúcu právnu úpravu relevantná. Uviedla tiež, že odbery a analýzy kvality palív boli vykonané v súlade s príslušnými normami. Poukázala tiež na skutočnosť, že zmluva uvádzaná žalobcom v odvolaní a v žalobe nebola správne orgánu predložená pri samotnom odbere vzorky paliva a ani pri prerokovaní protokolu z kontroly a sama osebe nezbavuje žalobcu za správny delikt, nakoľko je predajcom paliva a vzťahuje sa na neho ust. § 18

ods.1 zákona o ovzduší. Poukázala tiež na ust. § 2 zák.č. 455/1991 Zb. – v znení neskorších predpisov (živnostenský zákon) v zmysle ktorého živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom. Žalobca nebol zamestnancom spoločnosti F. a pri kontrole vystupoval ako predajca paliva vo vlastnom mene a so živnostenským listom, čoho dôkazom sú protokol a zápisnica z kontroly, pričom skutočnosť, že žalobca nemal v čase kontroly potrebný predmet činnosti v živnostenskom liste, je dôvodom na konanie iného správneho orgánu pre porušenie živnostenského zákona alebo súvisiacich predpisov a nezbavuje ho zodpovednosti za činnosť, ktorú vykonával. Ani tvrdenie žalobcu, že svoju činnosť považuje za podnikanie podľa zákona o energetike a nie za živnosť, nič nemení na tom, že žalobca palivo predával, palivo nepredával zamestnanec spoločnosti F. a že konal na základe živnostenského listu za účelom dosiahnutia zisku. Zdôraznila, že žalobca sa pri kontrole prezentoval ako živnostník a vystupoval tak do doby, kedy mu bolo doručené rozhodnutie o pokute. Žalovaná záverom uviedla, že trvá na tom, že :

- žalobca porušil ust. § 18 ods.1 zákona o ovzduší tým, že predávané palivo (LPG) nevyhovelo požiadavke na stanovenú limitnú hodnotu pre obsah síry,
- žalobca naplnil znaky skutkovej podstaty pre uloženie pokuty tým, že sa dopustil správneho deliktu podľa § 38 ods.2 písm. c/ zákona o ovzduší,
- správny orgán uložil pokutu vo výške 20 000 Sk (663,87 €) v rámci zákonného rozpätia na dolnej hranici,
- správny orgán neporušil procesné predpisy pri spoľahlivom zistení skutkového stavu veci pre vydanie rozhodnutia a uviedol tiež ako sa vyrovnal s námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, **v medziach žaloby** a v rozsahu odvolania žalobcu /§ 212 ods.1 O.s.p./, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods.2 vety prvej O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol

zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. októbra 2010 (§ 156 ods.1 a ods.3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia /§ 250i ods.1 O.s.p./.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, potom ako sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nezistil dôvod na záver, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa názoru senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa stotožnil so závermi krajského súdu v plnom rozsahu, jednak čo sa týka vyhodnotenia postavenia žalobcu v preskúvanom správnom konaní, t.j. že bol predajcom skvapalneného ropného plynu (LPG), ako aj so závermi ohľadne správnosti

postupu vykonania kontroly odberom vzoriek, ktoré boli realizované v zmysle STN a tiež aj s posúdením limitnej hodnoty obsahu síry.

Odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci bolo preukázané, že zo strany žalobcu boli splnené podmienky pre jeho sankčný postih, pretože porušil ustanovenie § 18 ods.1 zákona o ovzduší tým, že predávané palivo (LPG) nevyhovelo požiadavke na stanovenú limitnú hodnotu pre obsah síry. Žalobca sa teda jednoznačne dopustil správneho deliktu podľa § 38 ods.2 písm. c/ zákona o ovzduší, ktorého sa dopustil tým, že naplnil znaky skutkovej podstaty pre uloženie pokuty. Neuniklo tiež pozornosti odvolacieho súdu, že žalobca v priebehu kontroly vystupoval ako predajca paliva, a to vo vlastnom mene, pričom žiadne námietky ohľadne svojho právneho postavenia v rámci kontroly nevzniesol. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z protokolu o kontrole č. 110/2008, ako aj zo zápisnice o prerokovaní protokolu o kontrole č. 110/2008 z 22.10.2008, ktoré žalobca bez akýchkoľvek námietok podpísal. Odvolací súd prisvedčil žalovanému správnenému orgánu tiež v tom, že ani tvrdenie žalobcu, že svoju činnosť považuje za podnikanie podľa zákona o energetike a nie za živnosť, nič nemení na tom, že žalobca palivo predával, palivo nepredával zamestnanec spoločnosti F. a že tak konal za účelom dosiahnutia zisku.

Napadnutý rozsudok krajského súdu bol dostatočne, riadne a zrozumiteľne odôvodnený a spĺňa všetky zákonné požiadavky. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 127/07-21 zo 06. júna 2007, č.k. II. ÚS 251/04-34 z 19. apríla 2007, podľa ktorých právo sťažovateľa na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, súčasne však ústavný súd konštatuje, že toto právo neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05). Najvyšší súd

Slovenskej republiky sa s týmto názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky v plnej miere stotožnil.

Odvolačí súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu žalovaného zistil, že dôvody uvádzané žalobcom nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal, jasne a zrozumiteľne odôvodnil, prečo nemožno akceptovať obranu žalobcu ohľadne horeuvedeného sankčného postihu, a prečo považoval žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného za vydané v súlade so zákonom. Krajský súd vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Za tohto stavu vo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 20. októbra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhovenia :

Dagmar Bartalská